

Monument a Sant Sebastià

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Casc Urbà - Pl. Sant Sebastià
Emplaçament: Davant de l'Ajuntament.

Coordenades:

Latitud: 41.84739
Longitud: 2.1283
UTM Est (X): 427635
UTM Nord (Y): 4633200

Classificació

Número de fitxa: 08138 - 173
Àmbit: Patrimoni mòble
Tipologia: Element urbà
Estil / època: Historicista Contemporani
Segle: XX
Any: 1954
Autoria de l'element: Del monument i no de l'escultura: Cèsar Martinell
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Seria convenient una neteja i intervenció.
Protecció: Inexistent
Número inventari: Si, IPA nº 58, ACCN 16726
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament - Pl. Sant Sebastià, 1 08180 Moià
Fitxes associades:
[Sant Andreu](#)
Autoria de la fitxa: Cristina Casinos

Descripció

Monument amb forma de temple clàssic que correspon al centre de l'església que abans de la guerra estava situada on actualment està el monument. De fet els dos pilars rodons de fust llis amb llinda de pedra que fan guàrdia i custodien part de la imatge del sant eren de la façana del temple que va ser destruït durant la Guerra Civil. L'escultura del sant és d'una factura bona de pedra calcarenita, tot i que només podem observar el tors i el cap. Les mesures del tors del sant són de 1,20 x 0,50 x 0,37 m. Al Museu Municipal de Moià es troben diferents fragments del cos del sant.

A la base de l'escultura, també de pedra, hi ha dues plaques que recorden la devoció del poble moianès per sant Sebastià, amb data 20 de gener de 1976.

Una pla indica que l'any 1954 es va refer el monument en desgreu per la profanació que va patir durant la Guerra Civil

Observacions:

Sant Sebastià és el patró de Moià. La festivitat és el 20 de gener, la Festa Major d'hivern.

Reconstrucció 1954.

Les cames es troben fragmentades al magatzem del Museu Municipal. Seria interessant fer la reconstrucció, dintre del possible, de l'escultura.

Història

L'església que ocupava el lloc de l'actual monument va ser construïda a l'any 1507 fora del recinte emmurallat de la vila com a conseqüència que Moià s'havia alliberat de la pesta. A l'any 1549 va ser reedificada i novament en 1766 es va construir una de nova més gran inaugurada l'any 1808. Els altars del creuer eren dedicats a Sant Bru i a Sant Francesc d'Assís. Les capelles laterals a sant Ramon Nonat i a la Mare de Déu dels Socors. L'escultura que actualment ocupa la plaça de Sant Sebastià era venerada a l'altar major.

Va ser cremada durant la Guerra Civil. La Causa General recull que per acord municipal es va decidir enderrocar l'església per construir una escola amb les seves pedres.

En acabar la Guerra Civil es va recuperar la imatge que van guardar unes famílies durant el període bèl·lic tot i que va aparèixer trencada. Els germans Josep i Camil Fàbregas la van restaurar i el dia 19 de gener de 1941 es va traslladar, en processó, des de les runes de l'església cremada a la parròquia.

Van passar anys fins que en l'any 1976 es va aixecar un monument commemoratiu i de record al que hi havia hagut i a la devoció que avui encara es té per aquest any.

Bibliografia

AD (1991); La Tosca. Moià d'ahir a avui. Records històrics d'uns quants moianesos. Ed. La Tosca. Moià .
Daví i Sentias, L (2007); Moià, sempre Moià. Gràfiques Ister. Moià.
Diputació de Barcelona. Servei de Patrimoni Arquitectònic Local. " Conservación de Monumentos Históricos. Catálogo Monumental". Carpeta I. Clixè nº 145942. Barcelona.
Generalitat de Catalunya; Servei del Patrimoni Arquitectònic. Barcelona.
Generalitat de Catalunya (2008); www.cultura.gencat.net/invarquit

